Biograf-Teatret

Vimmelskaftet 47

Program

Billetten gælder kun til en Forestilling bestaaende af samtlige :: :: :: Programmets Numre :: :: :: For hver paabegyndt ny Forestilling maa ny Billet løses :: Ret til Forandringer i Programmet :: :: :: :: :: forbeholdes :: :: :: :: ::

Eftertryk forbydes

Hægt mig i Ryggen –!

(Reprise)

Enestaaende morsomt Lystspil i 1 Akt.

(Nordisk Films Co.)

Hovedpersonerne:

Advokat Durand ..... *Carl Alstrup.*
Berthi, hans Kone ..... *Karen Lund.*
Jeannette, deres Pige ..... *Emilie Sannom.*
Chefen for Redningskorpset.. *Fr. Buch.*

Københavnerne har et Slagord, der hedder: »*Der er Røg i Køkkenet hjemme!*«

Det bruges kun mellem Ægtemænd, og det betyder — som alle disse ved — at der er Spektakler i Huset, at Mutter er gnaven, og at det er bedst ikke at være hjemme mere end højst nødvendigt.

Der er »Røg i Køkkenet« hos Advokat Durand og hans forholdsvis unge, men ikke derfor mindre skinsyge Kone, Fru *Berthi.* Ægteparret er inviteret til Middag hos Underpræfekt Levanti. og de staar just hjemme i Sovekamret og er ved at klæde sig paa til Festen. Dette foregaar, som sædvanligt i alle velordnede Huse, under utallige Kvaler og en Staahej, der staar i omvendt Forhold til de Smaating, det drejer sig om. Hr. Durand kan — det kender ogsaa alle Ægtemænd — ikke faa sin Flip knappet i Nakken. Fruen kan — hvad der heller ikke er ukendt — ikke faa sit Liv knappet i Ryggen. Hjælpe hinanden vil de ikke paa Grund af »Røgen i Køkkenet«. Og saa skriger de naturligvis begge to i Munden paa hinanden paa Tjenestepigen, den kønne og kvikke og — letlevende Jeannette.

Som sig hør og bør hjælper Jeannette først Fruen. Men da hun derefter kommer ind til Herren og yder ham sin Assistance, sker der det forfærdelige, at Døren gaar op og Madame viser sig paa Tærskelen just i det Øjeblik da Jeannette — for at knappe Flippen har lagt Armene om Halsen paa Advokaten.

Stort Drama! Besvimelse! Hysterisk Graad osv. osv. — hele Recepten!

Jeannette bliver jaget paa Porten som den Slange i Paradiset, Fruen tror hun er. Og fra denne Stund er Krigen aabenlyst erklæret mellem de to Ægtefæller. Den fortsættes med uformindsket Kraft hos Underpræfekt Levanti, hvor Durand gør Stormkur til en nydelig ung Pige, medens Fruen bliver belemret med en kedelig gammel Kavaller.

Det ender med, at Ægteparret kommer op at skændes og forlader Selskabet for at tage hjem. Næppe er de imidlertid kommen ind paa deres egne Enemærker, før Krigen blusser op paany. Nu er det nemlig igen galt med Kjolelivet og Flippen. *Han* kan ikke faa Flippen og *hun* ikke Kjolelivet knappet op. Ingen af dem vil hjælpe hinanden. Og det ender med, at Durand forlader Valpladsen og vandrer ud i Byen for at søge nogle af sine trofaste Ungkarlevenner.

Paa Vejen møder han den skønne, fra Paradiset fordrevne Jeannette, der naturligvis straks beredvillig knapper Knappen op for ham. Til Tak for Hjælpen inviterer den galante Advokat Jeannette og hendes ikke mindre letlevende Veninde med ind paa et lille Glas, og han befinder sig saa vel i dette glade Selskab, at han glemmer baade Kone og Hjem og »Røgen i Køkkenet« og — stadig med opknappet Flip — gaar med dem ind paa en Dansebule, hvor Humøret efterhaanden stiger til op imod Kogepunktet.

Hjemme raser Fruen imidlertid som en Furie. Hun vrider og vender sig for at faa Kjolelivet knappet op — men der er ingen Redning mulig.

Jo vist! Redning? — *Redningskorpset!* Det berømte Korps kan jo efter Sigende klare enhver Situation. Altsaa! Fruen til Telefonen. »Central 1470! Send Hjælp straks til en Dame, der er i Nød!«

Og Redningskorpset kommer med stor Udrykning!

Under overmaade Munterhed hægter de raske Redningsmænd Fru Berthi op i Ryggen. Men Munterheden dør brat, da Døren pludselig gaar op, og Advokat Durand triner ind. Han overser i et Nu Valpladsen, forstaar Situationen, men — spiller fornærmet, bedraget.

Komedien ender dog naturligvis, efter at Redningskorpset er smidt paa Porten, med at de to Ægtefæller efter et lille komisk-alvorligt Opgør tilgiver hinanden, hvorpaa de gensidig lover hinanden, at en Skjorteknap og en Hægte ingensinde fremtidig skal forstyrre deres ægteskabelige Lykke ....

.... *ingensinde skal lave »Røg i Køkkenet!«*

Hvor Millionhærene har været.

Billeder fra Byen Malines i Belgien.

1. Den forladte By Malines. Børnene morer sig paa det Vand, der er beregnet til at hindre Tyskernes Fremmarsch mod Antwerpen.
2. Belgisk Forpoststilling, taget umiddelbart før Slaget ved Termonde.
3. Paa Jagt efter Spioner. Hvorledes der passes paa.
4. En farefuld Pligt: en Belgier søger efter Tegn paa Fjenden ved Korsvejene.
5. Bevæbnede Vogne, der forlader Malines.
6. Flygtninge, der venter paa Uddeling af Brød.
7. Tropper drager ud fra Antwerpen. Artilleriet transporteres gennem Waemunster ud til Slagmarken.
8. Løbegravene dannes.
9. Artilleriets Hunde bringer frisk Ammunition ud til Kamplinien.
10. Fra Slaget ved Audegem. I Kampens Hede brager Kanonerne.
11. Kirken i Waemunster.
12. En fjendtlig Forpoststyrke angribes af Belgiernes Maskingeværer.
13. Transportable Køkkener, Ammunitionsvogne, Heste og lignende erobret fra Fjenden af Belgierne.

De Forelskedes Restaurant.

En Vitagraph-Film i 1 Akt.

Jack Denis er Betjent og dertil forelsket i Sara. Og Sara er nok værd at være forelsket i! Hun staar i Vægt og Maal fuldt paa Højde med Jack Denis, det vil sige, at hun vejer sine 300 Pund, og ydermere har hun en god Forretning — en Restaurant, som giver et pænt aarligt Overskud.

Naa, det ser Jack nu ikke paa. Han er blot og bart forelsket efter hine ophøjede Regler, som blev lavet for en bedre og mindre prosaisk Verden end vor Tidsalder.

Men stor Kærlighed bringer som bekendt Kvaler, og Livet er saa fuldt af pudsige Tilfældigheder. Jack havde ikke tænkt sig, at hin Mand, der spurgte efter en Restaurant, og som Jack viste ind til Sara, skulde blive hans værste Rival. Men saaledes blev det. Han og Sara kendte hinanden fra den grønne Ungdomstid, og om det nu var gamle Minder, der fik ny Charme, eller om Tiden, der svandt, havde gjort Sara endmere dejlig og ham rent uimodstaaelig, nok er det: en skønne Dag oversaa Sara rent Jack, da han som sædvanlig kom for at spise sin Middagsmad i Restauranten! Og det blev værre og værre.

»Af to, som elsker,« siger et gammelt Ordsprog, »maa den lide mest, som elsker mest«. Da Jack led saa rent usigeligt, maa man vel formode, at han elskede mest. Hos O'Hara, Byens Filosof, søger han Raad i sin Kvide, og O'Hara foreslaar ham kort og godt: gak hen og gør ligesaa! Som Offer for Filosofens Teorier udvælges Nora, der gaar med til Spøgen, skønt Jack vrider sig derved. (I Parantes bemærket er dette ret ufatteligt, thi de fleste Mænd havde sikkert gerne spillet forelsket i skøn Nora og maaske endda gjort det, saa det kom til at knibe med at slippe Rollen igen!! Men et 300-Pundsideal er jo ogsaa af de sjældne!).

Som aftalt mødes Jack og Nora dagligen i Saras Restaurant og synes sletikke at have Sans for andre end hinanden, og som beregnet udebliver Resultatet ikke: Sara bliver jaloux!

Dog — Skinsygen ægger til Trods! Sara bliver tvivlraadig, véd ikke, om hun skal gifte sig med Ungdomsvennen, eller om hun skal vente og se Tiden an. Følge sit Hjerte eller lytte til Hjernens trodsige Raad!

Skæbnen afgør det. En Dag taber Vennen et Brev hos hende, hvoraf det klart fremgaar, at han blot i hende og hendes Forretning ser en beskeden, men sikker Levevej, og ganske naturligt smider hun ham paa Porten, mens Jack Denis faar det Brev, han saa længe har ventet paa.

De 300-pundige fandt hinanden!

Og gamle O'Hara sender atter grublende sine Røgskyer ud i Verdensrummet (og — i Parantes bemærket — skøn Nora kan Modstandere af Massevirkninger maaske nu med Held forelske sig i).

Det grafiske Institut, København K.

A Night Out.

THE AMUSING ADVENTURES OF A GOURMET.

AUNT JANE, of questionable years and very obese, retires after dining with hearty appetite. She finds it impossible to detach the fastenings of her bodice, trying various expedients to do so without success. Everybody else in the house has retired and Aunty's attempts to wake them are fruitless, so in her predicament she emerges from her niece's house to seek the assistance of some chance passer by. Four revellers come along, but neither of the girls of the quartet will help her, and after a dance around her and a few unfeeling jokes proceed upon their way. Her efforts to induce others to aid her are equally of no avail, and when in her extremity she approaches a dignified old gentleman she is, to say the least, astonished at her reception. The old gentleman summons a policeman, and after whispering a few words in his ear a taxi is called, Aunty is bundled inside—and conveyed, despite her valiant resistance, to an Institution for the Feeble Minded, after an incidental call in passing being made at the police headquarters. She is examined at the Institution and put to bed—and her relief at the unfastening of her dress is such that she is quite submissive to the nurse's ministrations. The next morning her niece, a little surprised at her aunt's absence from breakfsat, reads a paragraph in the paper to the effect that her aunt had overnight started unrobing in the street, and had been conveyed to the Institution for the Feeble Minded. She quickly proceeds to the Institution where aunty's explanations put a different complexion in the case, aunty being permitted to leave in the care of her niece, to whom she confides her intention of taking exercise in the future to reduce her weight.

Released May 4th. ***Length 617 feet.***

Hardanger Fjord

This scenic introduces us to some picturesque spots of rugged northern country, of which we are given fine views from the deck of a steamer which courses its way up the fjord through lofty hills and verdant dales, and by secluded hamlets that have many quaint features.

Released May 4th. ***Length 276 feet.***

Tante Rikke,

hun kan ikke. . . . . .

Den kære Tante Rikke vender hjem til sin ensomme Kvist efter at have tilbragt en hyggelig Dag i Familiens Skød. Navnlig Middagen havde Tante Rikke viet al sin Interesse, og Resultatet var blevet det forfærdelige, at da hun nu kommer hjem til sig selv, har hun lagt saa mange Tommer til sit Omfang, at det er hende komplet umuligt at faa hægtet Kjolen op i Ryggen. Efter i en halv Time at have foretaget de mærkeligste gymnastiske Øvelser, beslutter Tante Rikke sig til at ringe paa hos Naboerne for at faa Assistance der, men de slumrer paa deres grønne Øre og giver Tante Rikke en god Dag og en glad Nat. Nu er gode Raad dyre. Tante Rikke vover sig ned paa Gaden og anmoder bly og beskedent flere tilfældige Natteravne om at hægte Kjolen op, men ingen har Mod til at binde an med hende. Endelig kommer der en nobel gammel Herre. Han maa hjælpe. Tante Rikke gør sig rigtig lækker, men hendes Elskværdighed har den modsatte Virkning. Den pæne gamle Herre tror, Tante Rikke vil gøre et Attentat paa hans Dyd og tilkalder en Betjent, og da Tante Rikke under en energisk Krigsdans protesterer mod denne Beskyldning, tror Betjenten, det er en, der er brudt ud fra 6te Afdeling og transporterer hende hurtigst ind i en Droske og ruller ud paa 6te med hende. Og her hjælper alle Tante Rikkes Protester ikke det mindste. Bordet fanger! Inden hun faar set sig om, er hun befriet for Tøjet og - Korsettet - og med et saligt Smil sover Tante Rikke ind midt imellem de Gale. Næste Morgen læser hendes Niece i Avisen om Tante Rikkes mærkelige natlige Eventyr, og et Par Timer efter har hun bragt Sagen i Orden og faaet Tante Rikke hjem igen. Men fra den Dag nærer Tante Rikke en sand Rædsel for bedre Middage og - Kjoler, der er til at hægte i Ryggen!

o o o o o o o o o o o

A/S NORDISK FILMS-KOMPAGNI

COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm". Teleph.: Amt Mpl. 10191.

Eine tolle Nacht.

Die liebe Tante Eulalie kehrt von einem angenehm vollbrachten Familienfeste in ihr einsames Jungfernstübchen zurück. Da die Tante speziell dem Diner mit dem grössten Appetit zugesprochen hatte, was es ihr daher unmöglich sich selbst die Taille aufzumachen. Nachdem sich Tante Eulalia eine halbe Stunde lang vergebens angestrengt hatte, fässt sie den Entschluss, bei den Nachbaren anzuklingeln und un Hilfe zu bitten. Sämtliche Hausbewohner liegen schon in tiefem Schlaf. Sie sucht also Hilfe auf der Strasse. Höflichst bittet sie verschiedene vorbeipassierende Nachtschwärmer, ihr die Taille aufzumachen, niemand hat aber den Mut, sich mit ihr einzulassen. Zuletzt kommt ein feiner älterer Herr. Der muss mir helfen! Die Tante sieht den Herrn recht freundlich und liebenswürdig an. Diese Liebenswürdigkeit verfehlt aber ganz ihr Ziel. Im Glauben mit einer "leichten" Dame zu tun zu haben ruft er einen Polizisten herbei. Die arme Tante Eulalia protestiert natürlich energisch. Der Polizist hält sie für eine Verrückte die aus dem Irrenhaus ausgebrochen ist, schnell ruft er einen Wagen herbei und fährt mit der Ärmsten nach dem Irrenhaus. Hier hilft kein Widerstand. Ehe sie sich besinnen konnte, befindet sie sich entkleidet im Bett. Mit einem Lächeln der Erleichterung schläft sie ein.

Am folgenden Morgen liest die Nichte, die Tante Eulalia am vorigen Tag besuchte, in der Zeitung von den nächtlichen Ereignissen der armen Tante. Bald hat sich alles aufgeklärt, und Tante Eulalia ist wieder zu Hause.

Sie hat jetzt den Entschluss gefasst, eine Entfettungskur zu machen und geschworen, nie wieder grossen Diners beizuwohnen, noch Blusen zu tragen, die hinten zugemacht werden müssen.

o o o o o o o o o o o

A/S NORDISK FILMS-KOMPAGNI

COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm". Teleph.: Amt Mpl. 10191.

TATA NE PEUT PAS.

Après avoir passé une bonne soirée au sein de sa famille, la chère tante Euphrasie rentre dans sa mansarde solitaire. "Tata", comme on l'appelle, aime la bonne chère; à vrai dire, elle est un peu gourmande. Aussi n'a-t-elle pas manqué de faire honneur au copieux dîner de sa nièce. Comme elle a l'estomac très solide, tout va bien jusqu'au moment où elle va se déshabiller, mais c'est alors que commencent ses misères. Voulant quitter sa robe qui la serre un peu après le grand repas qu'elle a fait, et qui est agrafée dans le dos elle n'y arrive pas, malgré tous ses efforts. Au bout d'une demi-heure de vains essais et d'exercices acrobatiques pour arriver à son but, elle décide, de guerre lasse, d'aller réveiller les voisins pour sortir d'embarras; mais toute la maison dort depuis longtemps, et personne ne l'entend. Ne pouvant faire autrement, la pauvre "Tata" descend alors dans la rue dans l'espoir d'y trouver enfin aide et assistance. Timidement elle s'adresse à plusieurs noctambules passant par là, mais personne ne semble disposé à lui venir en aide. Voici enfin un monsieur d'un certain âge, l'air distingué. "Tata" reprend courage. "Celui-là ne refusera pas de m'aider", se dit-elle, et, prenant son air le plus doux, elle l'aborde. Mais le vieux monsieur distingué, croyant avoir affaire à une personne de moeurs légères, appelle un sergent de ville. La pauvre "Tata" protestant de son innocence par des mouvements un peu vifs, celui-ci la prend pour une échappée de la Salpêtrière, hèle un fiacre, l'y fait entrer de force, et en route pour l'hôpital.

Ici encore toutes ses protestations sont vaines. En un tour de main on la déshabille, et, délivrée de ses vêtements et surtout du corset trop étroit, "Tata" s'endort paisiblement un sourire de soulagement aux lèvres, parmi les folles.

Le lendemain sa nièce lit dans son journal le récit de l'aventure de sa chère "Tata", et au bout de quelques heures tout est arrangé, et "Tata" a réintégré son petit chez soi.

A quelque chose malheur est bon: dès ce jour là, la tante Euphrasie se méfie des grands dîners et - des robes qui s'agrafent dans le dos.

- - - - o o 0 0 o o - - - -

A/S NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.
VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.
BARCELONE. SOFIA.